ΟΙ ΠΑΤΡΟΝΕΣ ΤΗΣ ΑΣΚΤ

Η ΑΣΚΤ, όπως και οποιοδήποτε πανεπιστημιακό ίδρυμα, ως κρατικός θεσμός έχει ως στόχο την αφομοίωση των πολιτισμικών της από την ομοφυλία της τέχνης. Μια τακτική που ακολουθείται προς αυτή την κατεύθυνση από το πανεπιστήμιο είναι η εξαγγελματική ή μη , συνεργασία των φοιτητών με ιδιωτικούς φορείς, ίδρυματα (π.χ. ίδρυμα Ζάχαρη, Κακογιάννη, Νιάρχος) και επιχειρήσεις (π.χ. Jumbo, Ρούμπτζο, ΑΕΗ, Βίος) υποστηρίζοντας την πτυχιακή τους στον Χώρο της τέχνης. Όταν η καλλιτεχνική δημιουργία συνδέεται τόσο άμεσα με την οικονομία, προκαλείται εκ των πραγμάτων **ένα ανταγωνιστικό κλίμα το οποίο ισοπεδώνει την οποιαδήποτε προσπάθεια συνεργατικής αλληλεγγύης με τους μετρητές της τέχνης, φτάνοντας σε έναν αστρόφιλο τρόπο ύπαρξης εκπαίδευσης**. Ο ρόλος δεν είναι μόνο η Χαμηλή Χρηματοδότηση από το κράτος, αλλά και η εγκαθίδρυση σχέσεων υπεροχής των συμβλαζόντων μερών της εκπαίδευσης (εξαφανίζοντας εκείνες-προσωπικών διαφορετικών καλλιτεχνών-καθηγητών) εντός του σκοπιμοποιημένου πλαισίου. Ενώ παράδειγμα αποτελεί η βιβλιοθήκη της ΟΧΟΛΗΣ η οποία είναι Χορηγία του ιδρύματος Ζιτάκος Νιάρχος και οι εκπαιδευτικοί Χώροι για υψηλότατα διαφημιζόμενα, τακτικά κλπ κ.α. Επίσης όταν η Χρηματοδότηση ενός ιδιωτικού φάχεται από το ιδιωτικό κεφάλαιο, αυτοπροσώπως **ο κεφαλαιοΧος αποκτά και μια θέση κύρους που είτε επιτρέχει είτε καθορίζει ανοφόρες σχετικά με τη λειτουργία, το εκπαιδευτικό πρόγραμμα, τους διδάσκοντες της ΟΧολής κτλ.** Κρεμνυάζει αντίθεση με τη Χρήση Χώρων της ΟΧολής κάτιστον οικονομικής δοσοληψίας είναι η συναυτοποιία Χρήσης του ιδιωτικού χώρου μόνο σε ορισμένες Παραδόξεις μη ιδιωνα Κεσανάλ, η οποία παράδο που αγλίκει στην οχολική ατάνια πρακτικά πρακτικεμένα στα φοιτητ. Έτσι, ουχνά δίδεται σε ιδιωτες και επιχειρήσεις, σεγιάζοντας εκδέδεις, διαγωνισμούς και μπουζλούιδ εκδηλώσεις.

"ΚΑΚΕΣ" ΤΕΧΝΕΣ

Στο ίδιο πνεύμα, η ΟΧολή προτεραιοποιεί ουγκεκριμένες μορφές τέχνης και υπονομεύει άλλες, δημιουργώντας ένα δίπολο μεταξύ των "καλών" και των υπολοίπων, "ακραιοποιημένων" τεχνών(όπως εικόνες ζωγράφων, γραφιστικές, tattoo, κοσμηματοποιία κλπ) οι οποίες αγνιμετωπίζονται ως κατωτέρες και σπεζιωνονται. Για τις δεύτερες δεωρείται πως δεν υπόρχει Χώρος μέσα σε ένα πανεπιστήμιο κάνοντας τεχνών και μπορούν να αποκτήσουν κύρος μέσω της θεωρητικής τους μάθησης και σπεζιωνονται. Για τις πρώτες, μόλις αποκτήσουν κάποιο κύρος ή αναγνωρίζονται ως μέρος αυτού του κόσμου.

Μία ομορφιά η οποία κάθε άλλο παρά προσβάσιμη είναι και λειτουργεί κεκλεισμένων των θυρών σε εκείνους που δημιουργούν τη τέχνη, η οχολή προάγει **ένα θεσμικό μοντέλο λειτούργας λειτουργίας της τέχνης, ο οποίο μονοδικό σχόο έχει την εξώπρεπτη** τρόπο, η οχολή προάγει **ένα θεσμικό μοντέλο λειτούργας λειτουργίας της τέχνης, ο οποίο μονοδικό σχόο έχει την εξώπρεπτη** αποτελούμενη σε μία πολιτισμική και οικονομική ελίτ. Με αυτόν τον